

PRACTICA - prilej de educație a studenților IN SPIRIT MUNCITORESC

Mal sint doar cîteva săptămîni pînă cînd studenții își vor începe practica. Ne-am adresat tov. C. PUTINICA, directorul general al Uzinei "23 August" din București - una din uzinele la care fac practică numeroși studenți de la Institutul politehnic - cu rugămîntea de a ne spune cîteva cuvinte în legătură cu condițiile pe care le creează uzina studenților practicanți și în general cu toate problemele pe care le suscită uzina practica studenților.

— Pentru fiecare student — a început tovarășul Putinica, — stadiul de practică constituie o parte integrantă din munca de pregătire profesională, o continuare a cursurilor, o verificare și o aplicare a cunoștințelor pe care le-a căpătat în cursul unui an de facultate sau în anii din urmă. În această perioadă studentul are posibilitatea, mai mult ca oricînd, să cunoască mașinile, motoarele, să le minuiască, să participe efectiv la procesul de muncă, să urmărească, poate compara, poate confrunta teoria cu practica.

— În legătură cu această problemă, dacă vreți să ne spuneți, care au fost condițiile create de uzină pînă acum și cum au fost slujit studenții în timpul practicii?

— Tin să amintesc de la început că Uzina "23 August" naționalizează Institutul politehnic din București și în special Facultatea de mecanică și cea de chimie. Faptul acesta nu l-am privit ca o obligație în plus pe care o avem față de institut, ca pe un simplu contract, ci ca pe o datorie și încă din cele mai mari o datorie și

o răspundere pe care ne-o luăm de la contribuția la pregătirea tehnică a viitoarelor cadre tehnice, care poate vor conduce munca și în uzinele noastre. De aceea cînd au venit primii studenți la practică, acum cîțiva ani, am hotărît să-i considerăm din momentul în care au intrat în uzină, încadrăm în programul uzinei, în procesul ei de muncă. Atunci au început neînțelegerile. Mulți studenți considerau practica drept o relaxare după examene, întrebîndu-ne ce sase ore mai mult pentru completarea caietului de practică decît pentru practica în uzină. Împreună cu responsabilii de practică din partea uzinei, le-am cerut să se încadreze în ritmul uzinei, să luăm în considerare cum trebuie luna de muncă pe care o au, pentru că altfel uzina nu are nevoie de ei. Hotărîrea noastră li s-a părut la început mult prea drastică pentru situația lor de studenți practicanți, cerînd un program aparte de cel al uzinei. Desigur, noi n-am acceptat acest lucru, cu toate că la un moment dat și conducerea institutului se lasase influențată de el. Le-am arătat că nu simțim indiferență de faptul cum se pregătesc, că și noi aici în uzină răspundem de educația lor, de creșterea lor ca oameni capabili, cărora să le dăm cu încredere mai fizică munci de răspundere.

— Într-adevăr, poate, am fost prea severi la început. Dar lucrul acesta l-am prins bine. Cu timpul studenții au început să muncească serios, să se intereseze și să se preocupe de fiecare problemă din uzină. Caietele de practică se întocmeau în afara programului, sub controlul direct și cu viza conducătorului de practică

Știința finerului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XIV, Seria II-a, Nr. 2822

4 PAGINI — 20 BANI

Sîmbătă 7 iunie 1958

din uzină. Îi obișnuisem într-atîtă cu spiritul sănătos, muncitoresc de muncă, încît anul trecut practica studenților s-a desfășurat în cele mai bune condiții. La acest lucru a contribuit și faptul că însăși uzina a dat o atenție mai mare practicii. Cu cîteva luni înainte de începerea practicii am întinut o ședință cu conducerea institutului în care am stabilit ca practica să se desfășoare în uzină pe locuri bine determinate, respectînd întocmai programa analitică de practică. De asemenea, am pus la dispoziția studenților, pe cei mai buni ingineri și tehnicieni din uzină care au fost tot timpul în mijlocul lor, explicîndu-le ce au de făcut și ce trebuie să urmărească.

— În plus, în afară de pregătirea profesională a studenților, am urmărit și ne-am preocupat și de educația lor politică, de stringerea legăturilor între organizația U.T.M. de la noi și cea de la institutul științific al acestei universități, oamenilor de știință din universități și instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară, pentru apărarea păcii și împotriva

Adunarea cadrelor didactice din instituțiile de învățămînt superior din Capitală

Cadrele didactice din instituțiile de învățămînt superior din Capitală s-au adunat joi după-amiază în mare număr în aula Facultății de Științe Juridice a Universității "C. I. Parhon" pentru a-și manifesta poziția hotărîtă de luptători pentru apărarea păcii și a valorilor civilizației universale.

— În prezidiul ședinței au luat loc rectorii și profesorii de la toate instituțiile de învățămînt superior din Capitală. Cuvîntul de deschidere a fost rostit de acad. Iorgu Iordan, rectorul Universității "C. I. Parhon" care a dat citire Apelului adresat de Consiliul științific al acestei universități și instituțiile de învățămînt superior din întreaga țară, pentru apărarea păcii și împotriva

Pentru apărarea păcii și a valorilor civilizației universale

va folosirii energiei nucleare în scopuri de distrugere.

Au luat apoi cuvîntul numeroși participanți la adunare. În cuvîntul său, acad. prof. Horia Hulubei, directorul Institutului de fizică atomică a ilustrat prin cifre grațioase primejdia pe care o reprezintă pentru omenire creșterea radioactivității în atmosferă, datorită experiențelor cu arme nucleare.

Prof. dr. T. Burghel, rectorul Institutului medico-farmacologic, a spus între altele: Nu putem lăsa să se ducă tot mai departe strădania de milenii a omenirii de a construi și a cunoaște, să fie o epocă de distrugere a cuceririlor civilizației. Vom lupta pentru evitarea unui război monstruos și pentru încetarea explo-

Elvi din Anina în excursie

TINERII participă la stîrpirea gîndacului de Colorado

În regiunile Oradea, Baia Mare, Timișoara și Cluj unde au fost descoperite anul acesta culturi de cartofi infectate de gîndacul de Colorado, acțiunea tinerilor și a organelor agricole locale pentru depistarea și combaterea acestui dăunător porciocul continuă cu intensitate. Datorită acestei acțiuni, începută la timp și cu toate forțele, s-a reușit să se stăvilească extinderea atacului, să se depisteze focare și să se combată dăunătorul pe suprafețe întinse. Se desfășoară acum controlul tuturor culturilor de solanacee.

Tinerii, mobilizați de organizațiile U.T.M., organizează pe brigăzi și echipe, s-au înrolat activ în toate aceste lucrări.

În regiunea Oradea, de exemplu, de la începutul acțiunii și pînă acum au fost angrenați într-o adevărată campanie peste 21.000 de tineri, care au efectuat controlul culturilor pe o suprafa-

ță de aproape 4.400 hectare, depistînd și distrugînd în același timp focarele de gîndaci de Colorado. S-au evidențiat cu această ocazie pentru participarea activă și pentru lucrări de calitate tinerii din raioanele Salonta și Alesd.

Acțiunea continuă.

În regiunea Baia Mare, în cîteva raioane în care s-au semnalat mai multe focare, au fost mobilizați de către organizațiile U.T.M. peste 3.000 de tineri în acțiunea de control a culturilor și combaterea dăunătorilor. Numai organizațiile U.T.M. din raionul Satu Mare au mobilizat în ultima perioadă peste 1.200 tineri. În întreaga regiune au fost organizate 871 echipe de tineri.

Rezultatele obținute de organizațiile U.T.M. din cele patru regiuni amintite în care s-a semnalat atacul gîndacului de Colorado, sînt bune. Acțiunea aceasta nu s-a sfîrșit însă. Ea trebuie continuată pînă cînd vor fi distruși toți acești dăunători pentru că, după cum se știe, un singur gîndac poate să dea naștere într-o vară la peste 3.000.000 urmași.

Comitetele regionale și raionale U.T.M. din cele patru regiuni au datorită să sprijine organele tehnice agricole prin mobilizarea tuturor tinerilor la executarea controlului culturilor, conform planului de acțiune al secțiilor agricole raionale.

Tinerii specialiști din agricultură sînt datori să facă expuneri în toate organizațiile U.T.M. în legătură cu cunoașterea și măsurarea de combatere a gîndacului de Colorado.

Succesul deplin al acestei acțiuni va fi asigurat printr-o participare în masă a tuturor tinerilor la toate lucrările indicate de specialiști.

UTEMISTI! TINERI ȘI TINERE DE LA SATE ȘI ORAȘE! PIONIERI ȘI ȘCOLARI O ÎNALTA ÎNDATORIRE PATRIOTICĂ A VOASTRA ESTE PARTICIPAREA ACTIVĂ LA ACȚIUNEA DE DEPISTARE ȘI COMBATERE A GÎNDACULUI DE COLORADO. UNUL DIN CEI MAI PERICULOȘI DĂUNĂTORI AI AGRICULTURII. ÎNROLAȚI-VA ÎN NUMĂR CIT MAI MARE ÎN BRIGAZILE ȘI ECHEPELE CARE SE ORGANIZEAZĂ PENTRU CONTROLUL CULTURILOR ȘI DISTRUGEREA ACESTUI DĂUNĂTOR!

Crește impetuos numărul întovărășirilor agricole care execută lucrări în comun

Sporurile de recoltă obținute anul trecut de întovărășirile agricole care au lucrat în comun, pînă la urmă au determinat numeroase alte întovărășiri să treacă și ele la executarea în comun a tuturor sau a principalelor lucrări agricole. Numărul întovărășirilor care fac în acest an lucrările în comun a crescut, însoțindu-se după cum s-a spus, cu o creștere a numărului de tineri și a muncii.

În regiunea Timișoara unde aproape 80.000 de tineri muncitori fac parte din întovărășirile agricole, agrotehnice și viticole, peste 300 de întovărășiri agricole execută toate lucrările în comun, iar alte 193 principalele lucrări. Toate întovărășirile din raioanele Moldova Nouă și Bozovici execută împreună lucrările agricole, de asemenea în regiunea Ploiești aproape toate întovărășirile execută lucrări agricole în comun.

(Agerpres)

SĂ NU UITĂM vremurile cînd MESERIA SE FURA

Cîteva file îngălbenite, umplute cu slove despre suferințele muncitorilor în vremea regimului burghez-mosieresc, mi-au răsculit auzurile amintite. În copilărie am avut un prieten. Acasă la el — șase copii, Tatăl, hamal în portul Galați. Cînd băiatul s-a făcut de-o șchioapă, l-au trimis să învețe meserie. S-a chinat ani de zile, a tras cu ochiul în dreapta, în stînga, dar greu a putut prinde meseria. Nimeni nu venea la el cu inima deschisă să-l ajute. Veneau în schimb destui oameni să-i patronului, să-l palmuiească.

— Mi-am amintit de el zilele trecute, cînd cercetam măturile vremii, parte cuprinse în Buletinele Camerei de Muncă, parte în colecțiile ziarelor îngălbenite de vreme. Și în fișele documentelor cuprînse doar o mică parte din obida muncitorilor, din chinurile prin care treceau ca să învețe o meserie.

Patronii aveau societățile lor. Un om însoțit poate fi mai lesne

exploatat. De aceea ei nu se îngrijeau de calificarea decît numai atît cît era nevoie pentru a-și asigura condițiile necesare exploatații.

Patronul fostei coacerii Brătă...

11 iunie 1958 — un deceniu de la naționalizare

geanu din Craiova angaja muncitorii, dar peste puțin timp și dădea afară și angaja alții în locul lor, pentru ca oamenii să nu depindă „secretul” coacerii lui și să nu pretindă apoi salarii mai mari.

Și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Un record al tinerilor rafinori

Începînd cu primele zile ale anului 1958 la rafinăria nr. 7 Brazi-Ploiești s-a născut o idee prețioasă: mărirea ciclului de funcționare a instalației de cracare termică nr. 2 între două revizii de la 35 la 100 de zile. Evident că a face instalația să funcționeze cu 65 de zile mai mult înseamnă pentru întreg colectivul nostru ruperea unei bariere învechite.

— Această idee, comitetul de partid a pus-o în discuția rafinorilor de la instalația de cracare nr. 2. La puțin timp, numărul adeptilor entuziasmați a început să sporească.

La chemarea comunistilor organizația U.T.M., prin membrii săi a răspuns cu însuflețire. În rîndul tinerilor de aici era o adevărată febră, mai ales că experimentarea s-a făcut la instalația C.T. 2, de care răspunde inginerul utemist Nica Victor.

Alături de comunistii Nișu Stelian, Dumitru Cosma, Iancu Stoală, maiștrii din secție, tinerii au vegheat zi și noapte în schimbările lor pentru supraviețuirea funcționării pompelor de apă cu debit constant, a energiei electrice, a gazelor pentru ardere, înălțurarea la timp a eventualelor defecțiuni de instalație, menținerea presiunilor și temperaturilor prescrise pe toată durata funcționării.

Rezultatele ne-au bucurat. Pentru prima dată la noi în țară, un ciclu de funcționare a unei instalații de cracare termică depășește normativul de 35 de zile ajungînd la 100 de zile — adevărat record. În felul acesta, sîrînd peste două opriri pentru revizia instalației, colectivul condus de inginerul utemist Nica Victor a prelucrat peste plan 11.780 tone păcură și 2.700 tone benzina.

Intrecerea continuă. Muncitorii vîrstnici și tinerii, îndrumați de organizația de partid și conducerea rafinării sînt hotărîți ca în cîntă zile de 23 August acțiunea pornită să fie extinsă în toată rafinăria.

AUREL GRIGORESCU
secretarul comitetului de partid
Rafinăria 7 Brazi

CÎTEVA ÎNTREBĂRI de CONȘTIINȚĂ

Dina, o tînră învățătoare, fusese invitată la nunta unel preten-te, într-o comună depărtată, dincoace de Ploiești.

— Să mă duci mamă?
— Du-te fata mamei, dar să fii cuminte. (Toate mamele poartă astfel pe fiicele lor).

Și Dina s-a dus. La nuntă a întâlnit fete și băieți pe care-i cunoștea. Au dansat împreună, au cîntat. O neînșteț însă faptul că din comuna aceea cu greu putea găsi un mijloc de transport cu care să se întoarcă acasă. Dar fată că, după miezul nopții, în grupul ei se ivi un șofer tînră care, extrem de amabil, se oieră să-i conducă pe toți cu mașina pînă la Ploiești.

— Dumneală de unde ești? O întrebă el cînd ajunseră în oraș. Fata îi spuse numele satului ei. — Și eu am drum într-acolo. Dacă vrei te duc pînă acasă, vrei el. Apoi, adăugă repede cu un ton indiferent: merge cu noi și soră-mea.

Era aproape de ziua. Mașina porni și fata observă că nu era vorba de nici o soră. În mașina se afla numai ea cu șoferul. S-o îi mințit oare într-adins? Se ghemui cu teamă pe bancheta cînd, la o încrucișare de drumuri, mașina părăsi șoseaua oprindu-se brusc în mijlocul timpului, cu farurile stînse. Apoi se petrecu un lucru îngrozitor.

Fata scoase un țipăt, încercă să se aplece, zmcundindu-se dar șoferul o lovi cu toată puterea peste față, în cap, trîntind-o pe colțul canapelei. Putea să se răsuire și fata își pierdu cunoștința.

„Șoferul se uită înapoi, în cîmp, cu hainele rupte, îngrozită de această întimplare. Dina fu cuprinsă de o complicitate tulburare sufletească. Era o fată liniștită și cea mai mare parte a timpului

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

Dina avea un prieten, îl iubea cînd de pe cînd erau amîndoi la școală, în Ploiești. Acum, el era student la I.S.E.P., în ultimul an. În toamna acestui an avea să fie nunta. O, cît se gîndise ea la acest eveniment învîluindu-l, cu lăntașia de el de fată, într-o lumină

și-o petrecea între copii, la școală. Faptul că din cunoștințele și sufletul ei curat pusea dăruia acestor copii că ceea ce simțea de că-i mai bun, o umplea de fericire. Părinții o prețuiau, copiii vedeau în ea pe sora lor mai mare. Acum, în mijlocul timpului, înfrîntă de durere, gîndurile ei zbăcîră dincolo de ea și undeva departe. „El, ce va spune el?”

V. BĂRAN

CONTINUARE PAG. III

Pionierii în vizită la Muzeul Militar din Capitală

„Bluze albastre“

„Bluze albastre“ un model viu al literaturii proletare

Acum 26 de ani, în primele zile ale lui iunie 1932, Alexandru Sahia era stăpânit de o preocupare febrilă. Venea obsedit de ne-somn după amiezile la redacție, unde-l așteptau muncitorii cu scrisorile care urma să formeze zărilor lui muncitorească la ziarele unde lucra, și așteptau înăși și chiar li-neri plini de nerăbdare, cu ochii învâșnați.

— Stai puțin, viu număidecît — le spunea el — și se retrăgea în biroul lui cît o boxă, cu muncitorii. Să le asculte durerea, să chibzuască cu ei cum să fie redactată stirea ca ea să poată trece înfii prin cenzura directorială a zărilor, apoi prin aceea a comite-rii cenzurii militare. După asta, luîndu-și rămas bun de la corres-pondenții lui direcți, se aduna cu tinerii ce-l așteptau. Și începea discuția, se informa, dădea indicații, se interesa de manuscrise, de munca la tipografie, de desene, atrăgînd mereu atenția asupra muncii extreme de importantă pe care o făceau.

În sfîrșit, peste o zi, două urma să apară revista „Bluze albastre“ — revistă de literatură proletară, cum se subintitula — și la care gîndea de luni de zile. Ea era o necesitate. În noianul beletristicii fasciste și legionare trebuia să vină o replică vie, să se audă răspicat cuvîntul adevăratei literaturi a vremii, a celor mulți și puternici, a clasei muncitoare. În marasmul unei critici indolente și idealiste, în uterul bescetic al unei pasi-uni turbate și incertă, trebuia să intervină slova în-credentă și plină de noblețea marilor idealuri proletare. Imperativ istoric al literaturii partinice. Corolar al luptei proletariataului. O forță adăugîndu-se celorlalte forțe militante împotriva mizeriei, întu-nericului, sălbăticiilor politice. Împotriva diversității literaturii bur-geze și a aservirilor ei, a capete-lor înnegurate de confuzie și accon-temporanitate.

O asemenea publicație, promou-înd o asemenea literatură de luptă, era gîndul lui Sahia, era sarcina lui de partid încă de multă vreme. În acel an scosese revista muncitorească „Veac Nou“ suprimată după trei numere abia. Strînsese Alexandru Sahia în jurul acestei publicații un grup de intelectuali cinstiți, de tineri revoluționari care se consacraseră luptei clasei muncitoare. Și dă-ducea exemplul unei reviste mun-citorești cum știa s-o facă un om

de partid, cum o cereau muncito-rii. În aprilie „Veac Nou“ a fost sugrumat de miștile terorii poli-tienești. Încă de aici Sahia înce-puse să indice și să arate, într-o mică măsură într-adevăr, ce este și cum trebuie să fie literatura proletară. Și după puțină vreme a apărut „Bluze albastre“. Titlu mai mult în simbol. Afirmativ. Titlul care rostea în gura mare pentru cine și în slujba cui tre-buie scrisă literatura.

Nr. 1. — 5 iunie 1932. Identita-tea sa: Revistă de literatură proletară. Scurt, cuprinzător, ca-tegoric.

Ce-și propunea? O spunea, în primul rînd, desenele care ocupa aproape în întregime pagina întâi. Un muncitor uriaș, plin de forță, de demnitate. Clasa care își ocupă locul său în istorie, iar la picioare-le lui chipul ca o ploșniță al bur-gezelui. Al lumii care trebuie să plece. Lăniștorii care-i iesse din jilecă și cu care mai este legat muncitorul, o firav. Il subțiasse în-săși istoria, o viată.

Numele din sumarul alăturat era detașamentul militant. Între ele, în frunte cu cel al lui Maxim Gorki, creatorul literaturii prole-tare, erau acelea ale unor scriitori progresiști ca Theodore Dreiser, sau ale unor desenați pami-le-tari ca Georg Gross, Käthe Kol-witz.

Titlul paginii a doua: Lina ge-nerală. Pagina avea în mijlocul ei un text scurt, programatic, pe ca-re-l reproducem și a cărui valabi-litate se poate aprecia integral:

„Ca orice element realment vi-tal, arta nu-și poate avea rădăci-nile dect în viață, și intruchipeze viața, să se adreseze vieții.

Alta vreme cît viața este o luptă, atita vreme cît omenirea înfrîngă este învîmășită în două tabere fundamentale adverse, cînd conflictul dintre ele a atins punc-tul culminant nu se poate vorbi despre o artă pură, fără preocupări sociale, fără atitudine.

În asemenea condițiuni cel care vor să trăieze, spunînd că fac li-teratură pură, fără interes actual, cu preocupări „eternă și abstractă“, nu sînt dect reprezentanți în artă ai acelora care sînt multu-miți cu actuala situație, ai profi-turilor.

Fixați de cealaltă parte a barica-dei, înțelegem să facem adevă-rata artă, o literatură a realității groaznice, mascată prin multiplele legende și teoriile care au dăinuit prea mult.

Literatura activistă! Literatura

critică! Literatura proletară! — face la noi, prin „Bluze albastre“ primii pași.

Semnat: „Bluze albastre“.

Semna însăși literatura prole-tară.

La pagina treia era prezentat un model al acestei literaturi: Nuvela lui Alexandru Sahia „Uzina vie“.

O cunoaștem. Literatura indicată de Gorki și care-și făcea primii pași la noi prin „Bluze albastre“, indicația lui Gorki era prezentată pe viu. Și ca să exemplifice, într-o altă pagină era o schiță „Parazi-ții“ a maestrului literaturii prole-tare și realiste — a lui Gorki.

În anul acela Hitler se pregătea să pună mîna pe putere. Burgh-ezia romină trecură făcî la fasci-zarea țării. În culisele uzinelor de armament, pînțecoși cu joben ai capitalului puneau la cale cel de-al doilea război mondial. Pacea era amenințată. Muncitorimea de la noi, condusă de Partidul Comu-nist Român, își făcuse lupta, își organiza forțele împotriva exploa-tării, a fascismului, a războiului.

„Bluze albastre“ publica apelul pentru primul Congres antrărbu-nic. Împotriva pericolului și a spectrului groaznic se ridicaseră cei mai curajoși și cinstiți intelec-tuali din lume. Romain Rolland, Maxim Gorki, Henri Barbusse, Theodor Dreiser, Heinrich Mann, Albert Einstein, Paul Langevin, Frans Masserell și alții.

În numărul următor „Bluze al-bastre“ publică adevăratele și ape-lul intelectualilor romini pentru salvaguardarea păcii.

Există adevăruri simple și e-vidente care au pătruns atît de pu-ternic în conștiința noastră, încît o redemonstrare teoretică a lor ar putea părea uneori de prisos. Oare mai e necesar, astăzi, să reamini-m funcția socială a teatrului, văt-zut nu ca o soluție de agreement feci, ci ca o vie, activă, pasionată tribună educativă pusă în slujba constructorilor socialismului? Poate că ai fi înclinat să dai un răspuns negativ acestei întrebări, pentru că, în ultimul deceniu, în general teatrul nostru și-a de-vedit funcția instructivă și mobi-lizatoare. Dar sînt totuși unele mo-mente cînd îți dai seama că o asemenea adevăr trebuie repetat, redemonstrat chiar; trebuie readu-se pe primul plan probleme pe care, practica rutinară i-a făcut pe unii să le treacă oarecum cu ve-dera. Apariția „Zărilor“ de pildă, a tonului personaj care e Cerchez, a oferit o asemenea re-

velație: publicul pleca de la el, publicul Naționalului ducînd cu el din forța morală, din optimismul contagios, din încrederea în om și în viață a acestui comun autist na-tional. Pleca, avînd conștiința că te-atrul i-a oferit, în veșniulul artistic ce exclude didacticismul sec, o lecție de viață și un îndemn te-atic pentru propria activitate. Se refăcea atunci în mod firesc rațio-nalul și adevărul axiomatic după care teatrul este definit ca o armă spirituală preioasă în plămădirea omului nou al lumii no-astre noi, socialiste.

Din păcate, însă, simți nevoia să reformulez aceste bine cunoscute și recunoscute adevăruri și cu pri-lejuri diferite de cel menționat mai sus.

Se întîmplă aceasta atunci cînd practica îngustă a unor teatre nărturisește a le ignora, oferînd spectacole care sînt cu totul de-par-te de a răspunde misiunii teatrului nostru nou. Repertoriul ultimilor și mai ales ultimii noștri stagnează te invitau nu odată la reflecții amare pe marginea ciudatei selecționări a pieselor montate. E drept, a existat stră-duința de a se promova drama-turgia noastră originală — și sta-giunea aceasta nu se poate plînge de puținătatea pieselor noi. Cali-tatea acestora însă și să amintim doar de „Visul nopților noastre“, „Microbi“, „Seara răspunsurilor“, „Plăcără vie“ lasă de dorit și în acest sens li se poate reproșa te-ator insuficiența sprijinului acor-dat dramaturgilor în îmbunătă-țirea lucrărilor lor. Dar după ce și-au făcut repede, grabiți, dato-ria, unele din scenele noastre, pro-cupate probabil prea mult de probleme extra educative, au înce-put a oferi spectacole care nu corespund misiunii sociale a tea-trului nostru. Și poate cel mai concludent exemplu în acest sens îl oferă spectacolul Naționalului cu piesa lui Jean Anouilh „Invita-ție la castel“. Se va spune poate că unele reprezentări au fost asaltate. Da, a putut fi văzută atunci o colecție de rochii cu teci-uri fistiche și pantofi cu tocuri Louis al nu știu cîtele, un bu-chet de cucoane mai mult sau mai puțin june, purtîndu-și la braș so-

Din lirica Republicilor Sovietice Baltice

R I G A

O! Riga, tu pasărea-a mării,
Pe aripi porți vînturi vîind
Și Daugava-n scîlpătul mării,
Spre-a Balticeii fărîmuri de-argint.

Plutește — miune-aurită,
Curată ca un chihlimbar —
Să-ți simt, cum ca vela palpăți
Surisu-ți în pieptu-mi de jar.

Ci vlecăci Riga în cîntec vrăjit!
Sfîrșim-ai o neagră-mpilare;
Azi crești ca un vis împlinit!

Iți urci pină-n slavă sălaşe,
Furnale de aur zidoști
Și poduri ce duc, uriașe,
Spre-nînselșe plaiuri rusești.

Te-nalță spre zărea albastră!
Fil pasăre, floare, avînt!
Pe Daugava liberă a noastră
Tu porți sărbătoare și cînt.

JOHANNES BARBARUS
(R. S. S. Estonia)
În romînește de MIHAI COSMA

Un excepțional CÎNTĂREȚ

În cadrul Decadei culturii Re-publicilor Sovietice Baltice ne viz-itează „ora cîntărețului“ Tiit Kuuzik, artist al poporului din U.R.S.S., prim solist al Teatrului de Operă și Balet din Tallin (R.S.S. Estonia). Lăom puțin asculta pe acest emi-nent cîntăreț în cadrul unui recital, dat la Dalles duminică seară (cînd la „Parcul de cultură“ I. V. Stalin“ avea loc spectacolul An-samblului eme-rit de stat de cîntec și dan-suri lituanene iar la Teatrul de Operă și Balet cînta Iadi-ga Petraskevici-ute — artistă emeriță a R.S.S. Lituaniene. Cel care voala să cu-noscă cele trei aspecte ale vie-ții muzicale din

tecele populare estone tîmăcite cu nerv, umor lăstru și elan în os-ădrul recitalului ne arăta că pre-făcutul alut de operă nu se îndee-părtase citușe de puțin de izoo-rele populare.

Tiit Kuuzik a ales, pentru recitalul său din București, un pro-gram de răspun-dere: Mozart, Schubert, Ros-sini, Ceacovski, Grieg, Wagner, Rahmaninov și Willem Kapp.

Un asemenea program cuprin-zînd liederuri și arti ale unor compozitori a-parținînd unor școli naționale și perioade istorice diferite — este în măsură să dezvăduie ca-litățile și fațete diferite ale „unei artist. Și aceste

calități sînt multiple la Tiit Kuuzik.

În primul rînd este vorba de glasul său puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea multă importanță lui, apoi drama se intensifică pînă, ca la sfîrșit, cu ocea albul puternic, frumos tim-brat pe care-l mișulește lesnicios, cu deosebire în registrul mediu unde cîntă cu ușurința cu care ar vorbi bunăoară (Mozart, Ceacovski, Grieg). Apoi, desigur, de tem-peramentul său pasionat, la lar-gul său în muzica cu caracter dra-matic. În deosebi „Regele Ielelor“ de Schubert a trăit cu pregnan-ța unei autentice scene dramatice: la început totuși nu dă prea

Cîteva întrebări de conștiință

(Urmare din pag. 1-a)

munca cu priceala. Nimeni nu-l întreba unde se duce și cine se va întoarce. Era șeful directorului și directorul „linea foarte mult la el”. Acum, alina de cele întâmplate, tov. Petre Enache s-a pretat chiar la a încerca să „impac” lucrurile. Este oare această atitudine compatibilă cu rolul unui conducător care are datoria de a contribui la educarea subalternilor săi, care trebuie să fie intransigent față de abaterile de la morală ale acestora, cu atât mai mult față de această jocosă faptă?

Cum și-a putut permite tovarășul Enache să se sub arpa sa ocolitoare un asemenea nemeșnic, să încerce să-l susțină de la Judecata societății de la pedepsa ce o merita. Cum de n-a înțeles că intervenția sa este de natură să jicnească profund sentimentele acestor tineri nevinovați?

Dina urcă, cu inima strînsă, acărle tribunalului. Nu și-a formulat nici un fel de pretenții materiale. A venit aici să ceară să cadă asupra aceluia jocos individ opobilul societății.

Oamenii o privesc curios. E aici singură cu mama ei. În pedina, Timplaru e apărut în fața unui avocat tânăr, Grigore Ghica apol, la recurs, de altul mai în vîrstă, Constantin Ciobanu. A-mîndoi, acești avocați, se străduiesc din rîspuțeri să-l salveze de la pedepsa pe inculpat, încercînd, să-l justifice fapta. În ce constă pedepșa lor? Ei pornesc de la concepțiile burgheze despre femeie cu privire la „sexul slab”, servindu-se în perorațiile lor de anecdote vulgare, jignitoare la adresa femeii și a societății. Un asemenea mod de apărare, în statul nostru socialist, e cu totul inadmisibil. Rolul avocatului, în regimul nostru de democrație populară — regim de dreptate socială — e să ajute instanța să scoată la iveală adevărul, să stabilească adevăratele cauze ale faptului săvîrșit nu să justifice și să ascundă faptele joslne. Avocații care au apărut pe inculpat în acest proces au pierdut din vedere că justiția are în primul rînd un rol educativ și săl această educație se face, în statul nostru, pornind în toate oazurile de la principiile moralei comuniste. Este grav că un avo-

cat tînar, crescut în anii noștri de democrație populară își poate înțelege menirea în acest chip, poate ignora principiile comuniste în munca sa profesională, poate apela la arsenalul pedoariilor de tip burghez.

Trebuie spus că sub influența acestor pedoarii huliganici recidivist Constantin Timplaru a fost condamnat numai la doi ani și jumătate închisoare corecțională și trei ani interdicție corecțională. Articolul 419 p. II. din Codul Penal, în care se încadrează delictul săvîrșit de Constantin Timplaru prevede o pedepză de la 2 la 5 ani închisoare corecțională. Scopul că pedepsa dată de instanța Tribunalului Regional din Ploiești a prea blîndă, nedecisivă. Acest individ mai avea la activul său asemenea nelegiuiri, a mai fost judecat de același tribunal și lăsat cu o nepermisă indulgență în libertate, fapt ce a avut urmările cunoscute. Merită, credem, pedepsa maximă.

În toată vremea care s-a scurs de la acea urită întâmplare, tîna ră învățătoare a trecut prin mari frămîntări sufletești. Aștepta cu inima însingurată scrisoarea de la lubitel el. În fiecare seară străbatea drumul de acasă la poștă.

Și lată că scrisoarea veni. Milioane îi tremurau înfrigurate pe pie. Gîndurile îi amorțiră, speranța fetei se stînsă. Picioarele abia o purtau. Lacrimi mari se rostogoleau pe obraji, cădeau pe scrisoare, arzîndu-i degetele.

Cuvintele scrise căzuseră, ca un trzănit: „Drumurile noastre s-au despărțit”.

De ce? Care e vina acestei fete, căzută prada unei bestii cu chip de om? Firește, nici-un băiat nu-și poate lega viața de o depravată, de o femeie imorală. Dar sufletul acestei fete e curat. Conștiința ei nu a murdărit cu nimic dragostea căreia i s-a consacrat. Ea a respins cu indignare presiunile morale făcute asupra ei apărîndu-și demnitatea, apărîndu-și și sentimentele pentru lubitel el.

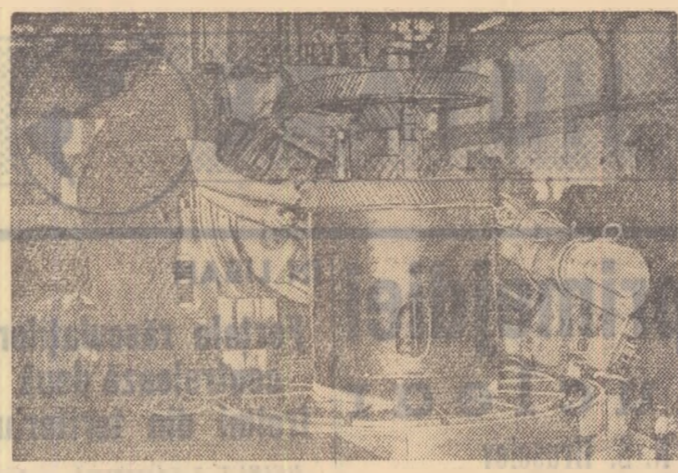
Lată însă răspunsul omului căruia i-a închinat toate gîndurile, lată atîdnia sa în clipele cînd fata avea cel mai mult nevoie de sprijinul său. Este oare aceasta iubire adevărată?

Căzut prada prejudecăților mlc

burgheze, orgoliului și egoismului omul acesta a răspuns printro palmă și mai usturătoare pe obrazul fetei care îl iubește, care credea în el mai mult ca în oricare.

Este oare aceasta în spiritul moralei noastre comuniste?

Lată cîteva întrebări pe marginea acestor fapte dramatice în legătură cu care așteptăm părerea cititorilor ziarului nostru.

Muncitorul Iosif Sandor de la uzinele „Mao Tze-dun” din Craiova lucrînd la mașina de danturat pentru unitățile de pompă de 45 tone.

DECADA CULTURII REPUBLICILOR SOVIETICE BALTICE

Vizite ale oaspeților

Vineri a sosit în orașul Craiova Alexandru Ansborg, ministru al Culturii al R.S.S. Estone, conducătorul delegației omenilor de cultură din Republicile Sovietice Baltice, V. Kalpini, ministru adjunct al Culturii din R.S.S. Letonă, și V. Pecura, maestrul emerit al artei din R.S.S. Lituaniană, directorul arilor din Ministerul Culturii al R.S.S. Lituaniană.

Membrii Ansamblului Emerit de Stat de cîntece și dansuri din R.S.S. Lituaniană, care se află în țara noastră cu prilejul Decadei republicilor sovietice baltice, s-au întîlnit vineri dimineață, în sala Teatrului C.O.S., cu membrii Ansamblurilor de cîntece și dansuri ale Consiliului Central al Sindicatului și Sfatului Popular al Capitalii.

În cîntecul oaspeților Ansamblul de cîntece și dansuri al C.C.S. și Ansamblul de cîntece și dansuri al Sfatului Popular al Capitalii au prezentat un frumos program de cîntece și dansuri populare inspirate din folclorul românesc.

Vineri după amiază a avut loc un recital extraordinar de operă și balet în sala Teatrului C.O.S., în care au participat artiștii din R.S.S. Estone, R.S.S. Letonă și R.S.S. Lituaniană.

Recital extraordinar de operă și balet în sala Teatrului C.O.S., în care au participat artiștii din R.S.S. Estone, R.S.S. Letonă și R.S.S. Lituaniană.

Comisiile pentru examenul de stat de la școlile pedagogice din sesiunea iunie 1958

- REGIUNEA CONSTANȚA**
Școala pedagogică de învățători Constanța (comisia nr. 7, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Constanța), prezintă prof. Rădulescu Lucia.
- REGIUNEA CRAIOVA**
Școala pedagogică de învățători Craiova (comisia nr. 8, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Craiova), prezintă prof. Trăistaru Ion.
- REGIUNEA GALAȚI**
Școala pedagogică de învățători Galați (comisia nr. 9, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Galați), prezintă prof. Rădulescu Lucia.
- REGIUNEA HUNEDOARA**
Școala pedagogică de învățători Deva (comisia nr. 10, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Deva), prezintă prof. Șăulescu Ion.
- REGIUNEA IAȘI**
Școala pedagogică de învățători Iași (comisia nr. 11, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Iași), prezintă prof. Petrescu Ioan.
- REGIUNEA BACĂU**
Școala pedagogică de învățători Bacău (comisia nr. 1, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Bacău), prezintă prof. Grigoraș Maria.
- REGIUNEA BAIA MARE**
Școala pedagogică de învățători Carei (comisia nr. 2, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Carei), prezintă prof. Ambrus Vera.
- REGIUNEA CLUJ**
Școala pedagogică de învățători Cluj (comisia nr. 3, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cluj), prezintă prof. Chindrea Teodor.
- REGIUNEA ORADEA**
Școala pedagogică de învățători Oradea (comisia nr. 13, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Oradea), prezintă prof. Mădăraș Maria.
- REGIUNEA PITEȘTI**
Școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel (comisia nr. 14, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cîmpulung-Muscel), prezintă prof. Stănescușcu Iulie.
- REGIUNEA PLOEȘTI**
Școala pedagogică de învățători Buzău (comisia nr. 15, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Buzău), prezintă prof. Tane Nicolae.
- REGIUNEA GALAȚI**
Școala pedagogică de învățători Galați (comisia nr. 9, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Galați), prezintă prof. Rădulescu Lucia.
- REGIUNEA HUNEDOARA**
Școala pedagogică de învățători Deva (comisia nr. 10, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Deva), prezintă prof. Șăulescu Ion.
- REGIUNEA IAȘI**
Școala pedagogică de învățători Iași (comisia nr. 11, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Iași), prezintă prof. Petrescu Ioan.
- REGIUNEA BACĂU**
Școala pedagogică de învățători Bacău (comisia nr. 1, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Bacău), prezintă prof. Grigoraș Maria.
- REGIUNEA BAIA MARE**
Școala pedagogică de învățători Carei (comisia nr. 2, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Carei), prezintă prof. Ambrus Vera.
- REGIUNEA CLUJ**
Școala pedagogică de învățători Cluj (comisia nr. 3, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Cluj), prezintă prof. Chindrea Teodor.
- REGIUNEA ORADEA**
Școala pedagogică de învățători Oradea (comisia nr. 13, se vor prezenta candidații de la școala pedagogică de învățători Oradea), prezintă prof. Mădăraș Maria.

SPORT

Cartea de vizită a celor curajoși

Aerodromul ōni pare astăzi de necunoscut. O linie care nu se împacă nici în rîsul capului cu viața unui aerodrom sportiv, gardă a unei mari întreceri internaționale.

Aștept din clipă în clipă să aud ureșul motorului avionului, aștept să văd pe parașuțiștii echipați pentru zborul de lansare. Pe cîntă dintre ei i cunoscesc de bine și clipa revederii ne bucură deopotrivă...

Veteranii...

Și de această dată Nada Tankovic s-a lansat prima. Și de această dată — cum spune parașuțiștii — Nada a fost... sonda. E o expresie consacrată în rîndurile sportivilor parașuțiști, un cuvînt care stringe laolaltă: încrederea coechipierilor, priceperea în conducerea parașutei. După aterisare, la numai trei minute, și-a așezat undeva parașuta și-a pornit într-un suflet către locul unde-și plia parașutele lotul bulgar. Veteranii...

Așa au fost... botezați sportivilor bulgari. Și nu, așa la întimplare. Cartea lor de vizită nu-i prezintă într-adevăr ca pe niște veritabili veterani în arta parașutismului.

...Arșan Sarkov, maestrul emerit al sportului, deține 3 recorduri individuale — dintre ele unul de talie mondială — și alte 3 recorduri colective. O linie care nu se împacă nici în rîsul capului cu viața unui aerodrom sportiv, gardă a unei mari întreceri internaționale.

Nu-i deloc de mirare așa dar că Sarkov trece drept cel mai de temut adversar în acest concurs. Să-l avem însă în vedere și pe Anghel Deinski. De asemenea maestrul emerit al sportului, el a deținut doi ani la rînd titlu de campion absolut al R. P. Bulgaria. El deține de altfel și... recordul în materie de salturi: 790. Să nu uităm în palmarul său 5 recorduri republicane dintre care două de performanță mondială. Ne-ar trebui spațiu nu glumă pentru a prezenta — sumar numai — în treaga formație bulgară. Să n-o nedreptățim însă pe Iulia Anghelova. La numai 19 ani este maestra emerit al sportului, prima femeie care deține acest titlu în țara prietenă. Are la activul său 425 de salturi, care i-au adus 7 recorduri. Două dintre ele sînt de talie mondială.

Alți și crei că făim... veterani parașuțiști bulgari este meritată precum sint tineri să cred că curciorii primului; lui în clasașamentul primelor probe este cu totul ușor de înțeles.

Așa am început și noi...

Interesant mi se pare drumul parcurs de tinerii noștri reprezentanți. Iori începători plini de vi-

surii, ai recordmeni, maștri ai sportului.

...Valentin Turcanu muncitor pescuitor la Iași, Elisabeta Popescu tehniciană la fabrica de becuri din București, Elena Suciu, muncitoare la fabrica de conserve „Grivița” din București, Ștefan Zubaycu miner la Baia Mare, Ion Roșu, lăcătuș mecanic la uzinele „21 Decembrie” din Capitală.

De ce vi-i prezint astăzi? Oare palmarul lor sportiv a strălucit? Nu, nu-i asta motivul. Ion Roșu este deținător al două recorduri republicane. Despre cu totul altceva este vorba. I-am rugat să-mi povestească despre drumul lor în arta parașutismului.

— Drumul nostru este aidoma cu cel al miilor de tineri din țara noastră care au îndrăgit neapuse parașutismul. Iată-i de tineri aștia, cei în uniforme albastre, sau dacă vreți pe cele două fetișcane, care poartă halate albe. Nu sînt buferiți ei...

— Ce anume?

— Oancă Georgeta, sudorlă și Doina Creangă de curînd absolvenți a școlii medicilor... Sînt chemate aici la un curs de perfecționare. Și s-au oferit voluntar să fie buferiere în zilele concursului. Cine știe dacă nu la primul concurs, voi scri despre succesele acestor parașuțiști...

SĂ NU UITĂM VREMURILE CîND MESERIA SE FURA

În vreme ce feciorii de bani gata se lăfăiau în capitalele occidentale, la „studii”, ducînd o viață de huzar și desfrîu, unecii trăiau în cea mai neagră mizerie și lipsă de drepturi. În rețeratul nr. 544 din 5 decembrie 1929 al Direcției învățămîntului muncitoresc din ministerul burghez-moșieresc al muncii, scrie: „Elevii școlilor noastre lasă mult din dorință în ce privește chestiunea sărăciașii în general, adesea fiind printre ei elemente atîșe de boli molipsitoare, tuberculoză etc.”.

NICI UN DREPT

Copii de altă naționalitate nu aveau nici un drept. În timpul fascismului, pentru că toate porțile au fost închise. Iată fîrtărie în acest sens artîndu-l 14 din Decretul-lege nr. 517 privind reorganizarea calificării profesionale, publicat în Buletinul Muncii din ianuarie-decembrie 1943: „Sînt admisi la calificarea profesională în industrie și deci se pot angaja ca unecii, pot face un angajament de învățare sau pot dobîndi cărțile de calificare profesională de câștig, meșter sau lucrător industrial, numai cetățenii romîni care nu sînt evrei...” O politică mai bestială ca aceasta nici că se mai putea.

Numărul tinerilor care s-au calificat în anii de după naționalizare este foarte mare. Numai în industria petroliferă a Moldovei s-au calificat 12.000 de tineri. La Combinatul chimic „I.V. Stalin” din Orașul Victoria numai într-un singur an — 1953 — s-au calificat 980 de tineri.

Dorința de perfecționare a dus la numeroase inițiative tineresci, unele cu caracter local, altele cu o mare putere de generalizare. Așa au fost de exemplu inițiativa pornită la fabrica de mobile „Libertatea” din Cluj — întrecerea între maștri care se ocupă de calificarea unecilor, inițiativa tinerilor de la „Republica”-București — organizarea concursurilor „Iubii tehnici” sau inițiativa tinerilor de la Combinatul chimic din Orașul Victoria — sub lozincă: „Să calificăm tineri în mai multe profesii și la mai multe locuri de muncă”.

La Șantierul Naval Constanța 130 de tineri frecventează 6 cursuri de minim tehnic, la Șantierul Naval Galați cursurile de minim tehnic sînt frecventate de circa 612 tineri. Peste 200 tineri muncitori de aici sînt elevi ai liceelor seculare. Din 1100 utemiști, cîji sînt la fabrica de vulcanizări Birlad, 714 sînt cuprinși în cursurile pentru ridicarea calificării profesionale și 61 în cursurile de minim tehnic, iar la uzinele „Progresul” din Brăila, comitetul organizației de bază U.T.M. răspund direct de activitatea a 10 cursuri și sprijină restul de 27. În total, peste 1175 tineri învăță acolo nouă tehnologie, învăță cum să producă mai repede, mai bine, mai ieftin.

Tinerii sînt ajunși să se ridice, să ocupe posturi de răspundere. Pentru că se organizează conferințe cu caracter tehnic, sînt îndrumați și ajutați să urmeze liceele serale și apoi facultățile. Tineretul are toate condițiile asigurate. Un singur lucru i se cere: să învețe, să învețe cu sîrg, neconștient, să nu neocotească aceste condiții cucerite cu greu, prin lupta clasei muncitoare conduse de partid.

Tineretul, copiii care azi învăță meseria în școli mari și frumoase, cu profesori pregătiți, n-au apucat vremurile de demult. Au eflat însă din căruș sau de la părinți, despre viața grea, nepus de grea a unecilor și a tineretului în industria capitalistă. Tinerii de azi, au datoriu nu numai să învețe acest trecut negru, de exploatare și asuprire capitalistă. Ei are datoriu să meargă înainte pe drumul deschis de partid, să devină tot mai buni luptători pentru construirea socialismului în patria noastră liberă, să fie mindiri că fac parte din eroina noastră de azi muncitoare, să dezvolte mai departe tradițiile fabricii unde lucrează, să se bucure de tot ce la îndemîna pentru a deveni tot mai buni muncitori, ingineri, tehnicieni.

În anii noștri, anii puterii populare, ai măreței construcții a socialismului, ai luptei pentru fericirea poporului, calificarea profesională a tineretului în condiții bune nu mai este a revendei — așa cum era pe vremea regimului burghez-moșieresc — și o datorie socială a fiecărui constructor al socialismului din țara noastră. Să nu uităm!

Aspect din sala festivă a Palatului Cultural din Iași. Foto: AGERPRB

INFORMAȚII

Un colectiv de ingineri, tehnicieni și maștri de la cooperativa metalurgică „Mecanica” din Cluj a realizat cu sprijinul școlii speciale de orbi din localitatea și al filialei din Cluj a Asociației orbilor din R.P. Romîni, aparate de scris pentru orbi. Primele 100 de plăci pentru scrierea „Braille” au fost executate cu succes și vor fi înlocuite aparatele care pînă acum se importau. Ele vor fi folosite în școlile speciale de orbi și de persoane particulare.

Emisiunea cuprinde 7 valori și înfățișează pe Ch. Linne, W. Blake, A. Comte, M. I. Glinka, H. W. Langfellow, Carlo Goldoni și J. A. Komenski.

Machetele emisiunii au fost executate de graficianul S. Zai-nescu.

Joi seara s-a înapoiat la București delegația Sfatului Popular al Capitalei în frunte cu Dumitru Diaconescu, președintele Sfatului popular al Capitalei, care a vizitat Uniunea Sovietică la invitația Sovietului orașului Moscova.

NOUA TEHNICA a tragerilor LOTO-CENTRAL

Pentru a oferi participanților mai multe și mai variate posibilități de câștig, I. S. Loto-Promosport a stabilit la cererea acestora, o nouă tehnică a tragerilor săptămînală Loto-Central, bazată pe un nou criteriu de repartizare a premiilor.

Cu începere de vineri 13 iunie 1958, la fiecare trageră Loto-Central, se vor extrage din urnă 9 numere pentru premiile obișnuite (de categoriile I la la VII-a și speciale) și 3 numere pentru premiile suplimentare Z, și X, a căror valoare medie va fi deosebit de importantă.

Cele 3 numere pentru premiile suplimentare se extrag din urnă după reintroducerea celor 9 numere scoase pentru premiile obișnuite.

Premiile suplimentare Z, se cîștigă atunci cînd cele trei numere extrase sînt înscrise pe bilete în ordine de extragere. Premiile suplimentare X, se cîștigă atunci cînd cele trei numere extrase sînt înscrise pe bilet indiferent de ordinea extragerii.

Sansa de a câștiga cu aceeași formație de trei numere, un premiu obișnuit și un premiu suplimentar, participanții o au atunci cînd trei din cele nouă numere scoase la prima extragere din urnă se repetă la extragerea pentru premiile Z, și X.

